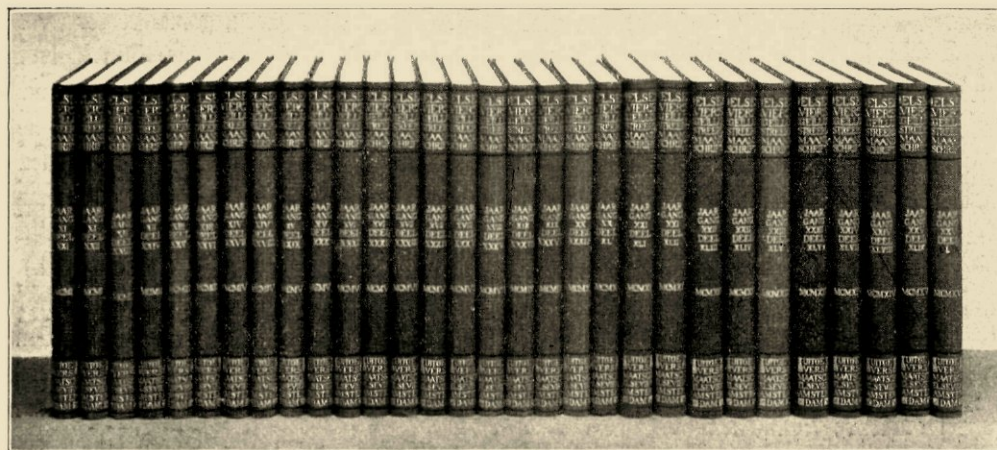

maandschrift: voorin de artikelen over kunst, of andere onderwerpen, die met de reproductie van allerlei documenten daadwerkelijk te verduidelijken en op te luisteren zijn, achterin de belletristische litteratuur die zich niet voor illustratie eigent. Waarbij dan nu, sinds eenige jaren, ook nog onze „Kroniek” is gevoegd, met het doel de nationale kunstontwikkeling, nog meer dan te voren mogelijk was, op den voet te volgen.

Hoe ouder Elseviers werd, hoe meer en inniger belangstelling het aan de jongeren en jongsten ging geven. En dit niet alleen op het gebied van schilderkunst en litteratuur. Ook de opkomst der nieuwe bouw- en nijverheidskunsten heeft het tijdschrift met groote waardeering gevolgd en het stelde zijn kolommen open voor de aankondiging van alle, ook de meest revolutionaire kunstbeginselen. Dit artikel wil maar een geschiedkundig causerietje zijn, en vooral geen blufferij, daarom zal ik er mij van onthouden mijn beweringen te staven met de opsomming der medewerkersnamen. Doch iets is er, dat ik, zonder vrees van bluf verdacht te worden, wel meen te mogen zeggen: 't is dat van de tegenwoordige goede nederlandsche schrijvers verscheidenen hun eerste werk in Elseviers geplaatst zagen. En dit waarlijk niet alleen onder de tegenwoordige redactie, maar reeds onder de leiding van

Ten Brink en Schimmel. Van deze twee heeren bleek, waar het beoordeeling van inzendingen gold, de oudste in jaren geenszins de oudste van hart. Schimmels meeleven met jonge idealen, zijn openheid voor allerlei nieuwe pogingen waren iets zeer merkwaardigs. Hij was, ook in hoogen ouderdom, wel allesbehalve een mummie! Aan zijn scherpen blik ontsnapte het talent niet gemakkelijk, hoe zeer het mocht verschillen van het zijne. En het was niet enkel zijn critisch vermogen, dat hem hierbij van dienst was, zijn onbevangenheid vond haar oorzaak in bescheidenheid. Schimmel overschatte zichzelf nooit. Ook daarom is het dat ik hem hooger schat dan een van mijn andere voorgangers en mij zijn voorbeeld steeds voor oogen stel.

Zoo is dan Elseviers met al zijn wisselingen, al zijn wederwaardigheden, een kwart eeuw oud geworden. Den stichter, thans niet ver meer van den tachtigjarigen leeftijd, zal het een groote voldoening zijn dit te mogen beleven. Het tijdschrift bloeit en is stabiel geworden; er zou thans heel wat moeten gebeuren — Nederland door vijanden overstroomd b.v. en alle belangstelling in kunst en letteren verdwenen — wil zijn bestaan gevaar loopen. En zoo gaan wij dan de tweede kwart-eeuw in. Voor feestvieren is het nu nog geen tijd. Daar zullen wij misschien eens over gaan denken... als wij honderd jaar zijn geworden.

DE LAATSTE DERTIG DEELLEN VAN „ELSEVIER'S MAANDSCHRIFT”.